

Liverpool, 7 de Desembre de 1954.

Estimat Dr. Vicens:

He rebut la seva carta, i l'Index, amb el seu próleg.

El número de ressenyes demana, per a l'any que ve, uns certs canvis. Segueixo creient-lo molt important, però potser caldrà expurgar-lo un xic de notes sense transcendència. I, sobretot, sembla que a la vista dels materials rebuts per al número següent no serà aconsellable de prescindir altre cop de les notes úniques de l'estiu.

La solució seria, és clar, fer un número IV bis a la fi de cada any, o fins millor un VIII bis a la fi dels dos anys, si s'segueix engrandiment així. Les finances tenen la paraula; vostè podrà decidir-ho. Evidentment, la l'organització pot haver de canviar bastant segons com acabin les seves gestions, de manera que ni és difícil imaginar-ne res.

El próleg és admirable, més aviat dur, però no pas gens brusc. A més del panorama general, arriba sovint a les causes que l'han configurat, i que aspirant fort ho xi ningú no posa posar-hi remei; per la raó dels

mitjans oficials davant de certs punts capitals podrem ve-
surar llur dignitat. Enc que ha fet molt bé de plantejar
tots els problemes fins a la darrera arrel, a nivells moral
(p. VI, pàg. 13) o almenys de sistema: el paràgraf central
de la p. X, que jo no recordava, és de refer al punt esmi-
nant. Tinc pr. però, que a pesar de la seva evidència, el
● canvi d'opinió, de sistema, que vostè proposa, sigui — hegi
de ser — rigorosament revolucionari, i per tant, difícil
d'imaginar en la mentalitat universalment conservadora
del país. Joestic ben concunyat amb vostè — potser més —
que amb aquest canvi, moral i administratiu alhora, no
hi ha remei. De d'aquest país ho veig encara més clar.

Començo a sentir-me angixat per la necessitat
de decidir si tornaré l'any que ve. En principi, no
hi ha dubte possible; en principi, també, em costa de creure
● que "el servei de la nostra terra" em necessiti per a gran
cosa. Ja sí que té molta feina: poc temps, però hi apei-
ria que me'n dediqués una petita mica per aconsellar-me,
amb objectivitat: afecte, sobre els meus plans.

Dixi'm acabar desitjant-lo, a vostè i a tota la
sua família, un molt bon Nadal. Frankwell Road, 33

Ben afectuosament seu,

Vol fer arribar aquest paper a Roman?

Roman Ruben.